

	Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek			Osztályozás
					Tárgy 371.16
	Szerző			Hely	
	Cím <i>Demoralizáló fizetésrendezés.</i>			Idő <i>1911^u</i>	
	Forrás: <i>Pesti hírlap.</i>			Személy	
	<i>Bp.</i>	<i>1911</i>	<i>VII/2</i>	Helyszám	
	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)		

Demoralizáló fizetésrendezés.

Végre nyilvánosságra került a fővárosi tanítók fizetésrendezési tervezete. A tanítószág ezt várva várta, hisz halaszthatatlanul elérkezett már az az idő, hogy anyagi helyzetén gyökeresen kell változtatni. Igenis gyökeresen. Mert a fővárosi tanítószág még most is annak a régi fölfogásnak a súlyát érzi, mely abból áll, hogy a tanító nagyon fiatal, mikor pályáját megkezdi s így nagyon kis kezdőfizetésből is megélhet. Ezt a nagyon is csekély fizetést a fővárosi tanító a mostani fizetési fokozatok szerint 10 évig kapta, vagyis pályafutásának egy-negyedrészen keresztül. Lássuk mit nyújt az új tervezet.

Mindenfelét, csak alapos fizetésjavítást nem. A június 23-án megjelent reggeli lapokban ugyan olvashattuk, hogy a Budapesti Hivatalos Tanítótestület igazgatósága ülést tartott, melyben örömeinek adott kifejezést afelett, hogy az ügyosztály a fizetésrendezésnél honorálta a tanítók kívánságait. Elhisszük, hogy az igazgatóság, talán kötelességből vagy hivatalból örült, de a tanítószágnak magának nincs semmi oka az öröme. Az új tervezet a tanítói fizetéseket a közigazgatási tisztviselőkéhez hasonlóan XI fokozatba osztja. A XI-ik fokozatba is csak egy-két év után jut majd a tanító, mert a helyettesítési időt nem számítják a fokozatokba. A XI-ik fokozatban a fizetés 1800 korona laktérrel. A közigazgatási tisztviselők, kiknek átlagos képzettsége nem haladja túl a tanítókéét, ugyanezt a fokot 2500 koronával kezdik. A X-ik fokban 2100 korona és a IX-ik fokban 2600 korona

a fizetés. El három fokozat 10 éztendőt tölt ki és a három fokozatban 834 tanító van. A tanítószágnak tehát egyik és erőteljesebb fele az új tervezet szerint is tiz-tizenkét évig kapna olyan fizetést, mely a létminimumnak a mai viszonyok között nem felel meg. Akkor kapna ilyen fizetést, mikor az életben a kezdet nehézségeivel kell küzdenie. Ilyen fizetésből kell fiatalos hévvel, teljes odaadással dolgozni, az általános és szakismerteket gyarapítani, családot alapítani és kultur-életet élni.

A tervezet utasítása szerint a XI-ik fokuk, tehát akik leginkább rászorultak a fizetésjavításra, nem is élveznék a rendezést 1911. január 1-ig visszamenőleg. A 10-ik fokú tanítók 260 korona erejéig rendezkedhetnek kényelmesebb életmódba (?), a IX-ik fokuk pedig 200 koronával kapnának többet. Ennek a 200 korona fizetésemelésnek multja is van már. Az első tervezetben t. i. 100—100 korona volt a javítás. Az első száz a törzsfizetésnél, az utóbbi a laktérnél. De hat évi szolgálat után már, az eredetileg tervezett 700 korona helyett 800 koronás laktérért akarnak adni a tanítónak. Honnan vegyék a 100 koronát? A törzsfizetésből. Tehát az eredeti 1900 koronás törzsfizetést leszállították 1800 koronára. Ez az eljárás különben már jól bevált a városnál a tanítókkal szemben. Három év előtt, mikor a pótlékot megszavazta, akkor is levont a törzsfizetésből: a harmadfokuknak 200 koronát, a II-od fokuknak pedig 120 koronát, hogy megadhassa a törvényszabta 600 koronás laktérminimumot.

Az új fizetési tervezet messze elmarad a külföldiek mögött, amelyekben az a helyes és termé-

szetes elv uralkodik, hogy a tanító az első éveiben is jó fizetést kap. Ezt az elengedhetetlen, nálunk még modern számba menő ujitást okvetlen elvartuk volna. A VII—I. fokban van összesen 547 tanító. Ezek így oszlanak meg: VII-ik fok 210, VI-ik fok 135, V-ik fok 91, IV-ik fok 39, III-ik fok. 43, II-ik fok. 24 és I-ső fok. semmi tanító. Tehát minél inkább haladunk fölfelé a fokozatokban, aránytalanul rohamosan csökken azon tanítók ezama, kik az u. n. magasabb fizetést élvezik. Az utolsó előtti fokot (5300 korona) 24 tanító élvezi, az utolsó egy sem. Lám mily magas fizetést élvez a tanítószág!

Igy fest a tervezetnek a fizetésrendezésre vonatkozó része. A főváros ezzel a fizetésstervezettel önmagával jutna ellenkezésbe. Példaszerű eljárást tanusít a főváros azzal, hogy milliókat áldoz a kultúrára. Hatalmas iskolapalotákat emeltet, ezeket a legmodernebbül rendezi be. Ezt a hatalmas kulturát, melyben már oly sok millió van befektetve, a pályájuk első 10—12 évében anyagi okok miatt agyongyötört tanítószággal akarja ápolgatni. Ilyen fizetésrendezésnek nem örülhet a tanítószág, ez csak demoralizálná.

A sok közül még egy káros rendelkezésről akarunk szólni. Ugyanis a tervezet szerint a tanítószág elől a magasabb iskolákba vezető utat el akarják zárni. Mindenki pályázzék mindjárt olyan iskolába, ahová képesítése van. Hát ez a rendelkezés határozott visszafejlődést jelentene a fővárosi oktatásügy terén. Az összes pedagógiai és lélektani alaptapasztalokat csakis az elemi iskolában szerzheti meg a tanár vagy tanító. Az a tanító, ki ezek-

kel a gazdag és eredeti tapasztalatokkal lép magasabb iskolába, ott rendszerint jobban végezheti munkáját, mint az a fiatalabb társa, ki ugyanakkor csak ott kezdi működését. Különben a főváros saját tapasztalatából tudhatja, hogy oktatásügye sokat nyert azoktól a tanerőktől, kik elemiből polgárba, vagy akár polgáriból magasabb iskolákba kerültek. Hisz nem egy magasabb iskolai szakfelügyelő szerezte pedagógiai tapasztalatait népiskolai jellegű iskolánál is.

A fővárosnak érdeke, hogy az a hatalmas kulturmunka, mit a tanítószágra biz, a rendes mederben, modern irányban miudig előbbre haladjon. Ha valaki azt akarná elérni, hogy a fővárosi iskolákban, a kulturának eme palotaszzerű bölcsoiben a haladás a legjobb esetben is stagnáljon, ennek elérésére ennél a demoralizáló fizetésrendezésnél jobb eszközt alig találhatott volna.